

[**Freddy Madsen.**]

værdigt at høre, at hr. Erhard Jakobsen her benytter anledningen til at forvrænge en udtalelse, som han har aflyttet i Danmarks radio.

Nu har jeg ikke hørt den pågældende udsendelse — jeg har ikke den samme tid, som hr. Erhard Jakobsen åbenbart har, til at aflytte den højredrejning, som efter min opfattelse findes i Danmarks radio — men jeg kender min gode ven Bo Rosschou så meget, at jeg ved, at det er en forkert måde, hans udtalelse bliver udlagt på. Det fremgik i og for sig også af det, hr. Erhard Jakobsen sagde. Når Bo Rosschou antagelig i denne situation er kommet med den udtalelse, som jeg ikke betvivler, så skyldes det naturligvis netop den sag, som vi diskuterer i dag, nemlig, at der ikke findes det nødvendige antal praktikpladser. Når Bo Rosschou siger, at han på nuværende tidspunkt ikke tør vejlede de unge, der spørger ham om, hvorvidt de skal tage en mesterlære, som de måske har på hånden, eller gå ind i en EFG-uddannelse, hvor de ikke ved, om de kan gøre uddannelsen færdig, at han ikke ved, hvad han vil tilråde dem, så ligger deri ikke, som det blev antydnet af hr. Erhard Jakobsen, at Bo Rosschou dermed er blevet tilhænger af mesterlæren. Den er han, så vidt mig bekendt, stadig væk modstander af. Men der ligger en stærk understregning af, at det forslag, der her er fremsat af SF, det er meget nødvendigt og meget nyttigt, for at vi kan skaffe de nødvendige praktikpladset.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kristine Heltberg) (SF):

Jeg tror, det bliver svært at nå igennem hele talerrækken. Det, jeg gerne vil pege på, er, at hensigten med dette meget beskedne, jordnære og jordbundne forslag simpelt hen er det at fastholde det offentlige — og som fru Gerda Møller meget rigtigt påpegede, vil det sige stat og kommune — på den forpligtelse, man har påtaget sig ved at sætte nogle uddannelser i gang. I og med at man har gjort det, har man forpligtet sig til at skaffe de nødvendige praktikpladser.

Jeg vil ikke her gå ind på hele diskussionen omkring EFG-uddannelserne, da det er noget, vi vender tilbage til om kort tid. Jeg vil blot sige, at vi her har at gøre med en af

de mest spændende eksperimenterende uddannelser inden for hele det danske samfund. Det er efter min mening et forsøg på at finde frem til nogle fællesgymnasiale udgangspunkter og nogle fællesgymnasiale skolingsområder og måske også at reformere det, som hr. Erhard Jakobsen så smukt talte om, den gamle mesterlære, til noget, der i virkeligheden er mere jordnært i vore dage og med det udseende, vores land har i øjeblikket.

Jeg mener altså, at man stækker et forsøg, således at dets resultater på forhånd må afskrives som negative, fordi man ikke opfylder de forpligtelser, der ligger i det. Bevares, jeg ved udmærket godt, at dengang forsøgsuddannelserne blev sat i værk, regnede man ikke med denne arbejdsløshed, selv om der måske var nogle af os, der pegede på, at sådan noget kunne komme i et samfund af vores type. Men jeg mener, at man ikke giver forsøget en ærlig chance for at komme op til den vurdering, der skal til, hvis man ikke efterlever de forpligtelser, man har med hensyn til forudsætninger, og jeg mener netop, at den praktiske side af sagen er så umådelig væsentlig.

Der er blevet rejst en del kritik omkring dette, at disse studier skulle være for teoretiske, og hvad ved jeg. Det tror jeg ikke er noget generelt indtryk hos dem, der virkelig har sat sig ind i tingene, men selvfølgelig er den praktiske side af sagen umådelig væsentlig og deraf forslaget.

Det vil glæde mig overordentlig meget, hvis den velvilje, der ligger omkring selve tanken i det, ministeren sagde, virkelig har hold i det, der blev sagt om det forlig, der er indgået, at der virkelig ligger et forsøg på at løse det problem, som jeg her har taget op, fordi det forekom mig at være meget, meget svært at se en løsning, uden at der blev gjort noget effektivt fra det offentlige side.

Men jeg vil bare meget gerne være helt sikker på, at det kan lade sig gøre, at det ikke drukner eller havner i en eller anden forhindring undervejs, for så er vi jo lige vidt. Jeg er da ligeglad med, om dette forslag går igennem eller ej, men jeg vil meget gerne se selve sagen fremmet. Der vil jeg gerne takke de fleste af de ordførere, der i hvert tilfælde kunne se det væsentlige i problemstillingen, og jeg vil især takke hr. Halvgaard, som ved sin meget negative